

dere taak'¹; de notulen maken er geen melding van dat iemand vroeg wat die 'zeer bijzondere taak' inhield; is het wèl gevraagd, dan zal Gerbrandy of Furstner wel geantwoord hebben dat het hier een strikt geheime aangelegenheid betrof.

Inmiddels was het besluit gevallen om als centrale organisator in het kader van het *Plan for Holland* niet Broekman uit te zenden (deze kon, gelijk al vermeld, niet parachutespringen, kon ook niet langer per boot overgebracht worden en wist veel te veel van de Londense verhoudingen af, hetgeen na zijn arrestatie een groot voordeel voor de Duitsers zou kunnen zijn) maar de andere Engelandvaarder die wij al noemden: Jambroes; deze zou door een eigen agent-marconist, Bukkens, vergezeld worden. Er kwam d.d. 12 juni '42 een nieuwe versie van het *Plan for Holland* gereed² waarin Nederland in zeventien verschillende gebieden ingedeeld was, en dat van de eerste versie in zoverre verschilde dat in bezet gebied niet twaalfhonderdvijftig maar duizendzeventig krachten gerecruiteerd moesten worden. Jambroes kreeg volgens zijn uitgebreide instructie (welke hij geheel uit het hoofd leerde)³ als eerste taak, contact op te nemen met de leiding van de OD. Daartoe werden hem vijf aanloopadressen verstrekt (drie daarvan tekende hij op een papiertje aan dat hij meenam) – adressen welke Dogger aan de Bruyne megedeeld had; zou Jambroes bij die vijf geen succes hebben, dan moest ook hij zich wenden tot de arts Bolle in Pijnacker. Vertrouwd werd dat hij tenslotte de OD-leiding zou weten te vinden. Haar moest hij een door Gerbrandy ondertekende mededeling overhandigen (Jambroes nam deze als microfoto mee) dat de regering wenste dat de OD en de politieke partijen zouden samenwerken. Via de OD-leiding diende hij vervolgens zeventien groepen te gaan vormen die zich gereed moesten houden om op een nader teken tot de acties over te gaan, welke in het *Plan for Holland* voorzien waren, en hij moest voorts drie of vier aparte groepen vormen die uitsluitend belast zouden worden met de taak, de zendingen wapens en explosieven uit Engeland in ontvangst te nemen (de duizendzeventig krachten die aldus ingeschakeld zouden worden, moesten zich van de OD losmaken). Alsof dit alles nog niet voldoende was, kreeg Jambroes er op 21 juni nog een opdracht bij: hij moest óók contact opnemen met de leiding van de spionagegroep de ID – die laatste opdracht kan slechts van de *Dutch Section* van *MI-6* afkomstig geweest zijn die zich, gelijk reeds vermeld, in die tijd grote zorgen maakte over het tekort aan militaire inlichtingen. Tenslotte werd met Jambroes afgesproken dat hem na vier of vijf weken een geheime agent zou worden

¹ Ministerraad: Notulen, 23 juni 1942. ² Tekst: *Enq.*, dl. IV b, p. 106–07. ³ Tekst: a.v., p. 103–05.